സെപ്റ്റംബർ 1

കർത്താവ് അവനോട് : നീ പോക; അവൻ എന്റെ നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മുമ്പാകെ വഹിപ്പാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നൊരു പാത്രം ആകുന്നു - അപ്പൊ. 9 : 15

വിശിഷ്ടപാത്രമായി പിതാവ് തിരഞ്ഞെടുത്തവൻ എന്ന നിലയിലാണ് നാം യേശുവിനോട് ഏകീഭവിക്കുന്നത്. പിതാവിന്റെ സ്വഭാവം അവനിൽ പ്രകടമാകുന്നതുകൊണ്ടാണ് സകലവും വിട്ടു നാം അവന്റെ അനുയായികളാകുന്നത്. ദിവ്യനിർണ്ണയവും സേവനവും സംബന്ധിച്ചു നാം ആർക്കെങ്കിലും നമ്മുടെ പിന്തുണയും സഹായവും നൽകുന്നുവെങ്കിൽ അതു വ്യക്തിഗതമായ ആകർഷകത്വത്തിന്റെയോ പക്ഷപാതത്തിന്റെയോ പേരിലല്ല, ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണം. അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള കർത്തൃനിയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയബോധ്യം നിമിത്തമാകണം ഇത് - (R 3218:6) ; ഗലാ.2:6-10

സെപ്റ്റംബർ 2

എന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ നിർവ്യാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി നിർമ്മലീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഹൃദയപൂർവം അന്യോന്യം ഉറ്റു സ്നേഹിപ്പിൻ - 1 പത്രൊ. 1 : 22

പരിജ്ഞാനം എന്നത് സഭയെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ടതും പുരോഗതിയുടെയും വളർച്ചയുടെയും തെളിവായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. എന്തെന്നാൽ കർത്താവിലും അവന്റെ ശക്തിയുടെ ബലത്തിലും കൃപയിലും ഒരുവനു വളരണമെങ്കിൽ ഒപ്പം പരിജ്ഞാനത്തിലും വളരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവിനോടും അവന്റെ സത്യത്തോടുമുള്ള സ്നേഹം അവന്റെ വചനം പഠിക്കുന്നതിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയിലൂടെ തെളിയിക്കുന്നവരെയാണ് നാം കൂടുതലായി വിലമതിക്കുന്നത്. ഇത് ഉചിതവുമാണ്. ദൈവനിർണ്ണയങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഉത്തരോത്തരം നയിക്കപ്പെടുകവഴി അവരുടെ നേർക്കുള്ള ദൈവപ്രീതി തെളിയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കിലും ഭൗമികഭവനത്തിൽ ശിശുക്കളെയും പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരെയും നാം സ്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനത്തിലും നാം ചെറിയവർക്കും ഹ്രസ്വകായന്മാർക്കും വേണ്ടി കരുതുകയും അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. അവർ കർത്താവിലും അവന്റെ ബലത്തിന്റെ വല്ലഭത്വത്തിലും ശക്തരായിത്തീരുവാൻ തന്നെ - (R 3219:6) ലൂക്കൊ.4:18 ; എബ്രാ.13:1-3.

സെപ്റ്റംബർ 3

യാഗത്തിലല്ല, ദയയിലും ഹോമയാഗങ്ങളെക്കാൾ ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിലും ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു - ഹോശേ. 6 : 6

തന്റെ ഹിതം അഥവാ ഹൃദയം കർത്താവിനു നൽകുന്നവർ എല്ലാം നൽകുന്നു. തന്റെ ഇഷ്ടം കർത്താവിനു വിധേയപ്പെടുത്താത്തവന്, അനുസരണസന്നദ്ധമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി കർത്താവിങ്കലേക്കു വരാത്തവന് അവനു സ്വീകാര്യമായ ഒരു യാഗവും അർപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സമർപ്പിതരായ മുഴുവൻ പേരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ വേരൂന്നേണ്ട ഒന്നാണ് "കണ്ടാലും, അനുസരിക്കുന്നത് യാഗത്തെക്കാൾ ഉത്തമം" എന്ന പാഠം. അനുസരണത്തിന്റെ ആത്മാവും ഒഴിവാക്കാവുന്നതല്ല. അനുസരണത്തിന്റെ ആത്മാവുള്ളവർ ദൈവേഷ്ടം എന്തെന്നു കണ്ടെത്താൻ അധികമധികം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. "ഞാൻ അവന്റെ വചനം കണ്ടെത്തി ഭക്ഷിച്ചു" എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ്. "ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നു" എന്ന കർത്തൃവചനവും അങ്ങനെ തന്നെ - (R 3225:5) ന്ന സങ്കീ.40:6-8.

സെപ്റ്റംബർ 4

സ്നേഹത്തിനു ഭയമില്ല; ഭയത്തിനു ദണ്ഡനമുള്ളതിനാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു- 1.യോഹ 4: 18

മുന്നനുഭവങ്ങളിൽകൂടി കർത്താവിനെക്കുറിച്ചു ഗ്രഹിക്കാനും അഗോചരാവസ്ഥയിലും അവനെ വിശ്വസിക്കാനും അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവരിലൊഴികെ ഭയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ശക്തവും ആഘാതജനകവും ഭീകരവുമാണ്. "ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന അരുവിയിൽനിന്നുള്ള കല്ലുകൊണ്ടുവേണം ഭയവും നിരാശയുമാകുന്ന രാക്ഷസനെ നേരിടാൻ. ശത്രുവിനെ നിഗ്രഹിച്ച് അവന്റെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നു മോചിതരാകുവാൻ കഴിയുമാറു വിശ്വാസത്തിന്റെ കവിണയിൽനിന്ന് വാഗ്ദത്തവചനമാകുന്ന കല്ല് ശക്തിപൂർവ്വം പ്രക്ഷേപിക്കപ്പെടണം. ഇങ്ങനെ ദൈവവചനം ഒന്നുമാത്രം ആയുധമാക്കി, അവന്റെ വടിയിലും ദണ്ഡിലും വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നാം സധൈര്യം ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യനെയെന്നപോലെ, നമുക്കു മുമ്പിൽ തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന വിഘടനപ്രസ്ഥാനത്തിനു തക്കമറുപടി നൽകണം. "നീ എന്റെ നേരെ വാളും കുന്തവും വേലുമായി വരുന്നു, ഞാനോ നീ നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ള യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ നിന്റെ നേരെ വരുന്നു" എന്നാണല്ലോ ദാവീദു നൽകിയ മറുപടി - (R 3231:1) 1.ശമു.3:45-47

സെപ്റ്റംബർ 5

അസൂയ പാതാളം പോലെ കടുപ്പമുള്ളത്. അതിന്റെ കനലുകൾ തീക്കനലുകളും അതിന്റെ ജ്വാല അതിതീക്ഷ്ണവും തന്നെ - ഉത്തമ.8:6

ഏതൊരു ക്രൈസ്തവനും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന മഹാവൈരികളിൽ ഒന്നാണ് അസൂയ. അതു ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും ഏതു നല്ല കാര്യത്തിന്റെയും എതിരാളി എന്ന നിലയിൽ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന നിമിഷം നിഗ്രഹിക്കപ്പെടണം. ക്ഷണനേരത്തേക്കാണെങ്കിലും അതു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ഏതളവിൽ മലിനപ്പെടുത്തിയോ അതിനു തക്കവിധം വിശുദ്ധിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ആത്മാവിനാലുള്ള നിർമ്മലീകരണത്തിനായി നാം യാചിക്കണം. അസൂയ അതിൽതന്നെ ഒരു ക്രൂരസത്വമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകൾ നിശ്ചയമായും മറ്റുള്ളവർക്കു വേദനയും ക്ലേശങ്ങളും ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു പൊതുവിൽ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ വിതയ്ക്കും. അസൂയയ്ക്കു താവളമാകുന്നവരെ അന്തിമമായി അതു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അസൂയ നമ്മുടെ ചിന്തയെ പാപപങ്കിലമാക്കുന്നു, ചിന്തയെ ദുഷ്ടതരമാക്കുന്നു. പാപകരവും ദുഷ്ടവുമായ പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് അതിവേഗം നയിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതതയുമുണ്ട്. മനസ്സ് ഒരിക്കൽ അസൂയകൊണ്ടു വിഷലിപ്തമാകുന്ന പക്ഷം അതിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വിമോചിതമാകുക എക്കാലവും ഏറെ ക്ലേശകരമായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽപ്പെട്ടതിന് അത് അതിവേഗം അതിന്റെ നിറവും പ്രകൃതിയും പകർന്നു കൊടുക്കുന്നു - (R 3231:5) 2.കൊരി.11:1-2

സെപ്റ്റംബർ 6

ഒരനർത്ഥവും നിനക്കു ഭവിക്കയില്ല - സങ്കീ. 91 : 10

യാതൊന്നും ഒരു വിധേനയും നമുക്ക് അനർത്ഥകാരിയാകയില്ല. ജഡസംബന്ധമായ നമ്മുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്കോ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കോ കാര്യഗതികൾക്കോ ഹാനികരമാകാവുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ നാം ജഡത്തിലല്ല ആത്മാവിലാണ്, യഥാകാലം തന്റെ രാജ്യം നൽകുമെന്ന കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദത്തം നമ്മിലുളള പുതിയ ഹൃദയത്തിനും മനസ്സിനും ഇച്ഛയ്ക്കുമാണ് എന്നീ വസ്തുതകൾ നാം ഓർമ്മിച്ചാൽ യാതൊരു ബാഹ്യശക്തികൾക്കും നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ താത്പര്യങ്ങൾക്കു വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴികയില്ല എന്നു മനസ്സിലാകും. കർത്താവു തന്റെ വിശ്വസ്താനുയായികൾക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ മഹനീയമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവരെ പ്രതിബന്ധിക്കാൻ ഇവയ്ക്കു സാധ്യമല്ല. കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവത്തിനും അവനോടുള്ള അവിശ്വസ്തതയ്ക്കും മാത്രമേ അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നും വാഗ്ദാനങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ അകറ്റാൻ കഴിയൂ - (R 3232:1) സങ്കീ.34:14-22

സെപ്റ്റംബർ 7

ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു; പഴയതു കഴിഞ്ഞുപോയി; ഇതാ, അതു പുതുതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു - 2 കൊരി. 5 : 17

ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പുതിയ സൃഷ്ടികളായിരിക്കുന്ന ഇവർ ജഡപ്രകാരമല്ല, ആത്മപ്രകാരമാണ് പരസ്പരം അറിയുന്നത്. ജഡപ്രകാരം എന്തൊക്കെ ബലഹീനതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആത്മപ്രകാരം അഥവാ അവരുടെ പുതു മനസ്സുകളിൽ മഹത്തായ വിചാരഗതികളും ഉന്നത ലക്ഷ്യങ്ങളും നന്മയും സത്യവും ശ്രേഷ്ഠവും നിർമ്മലവുമായതൊക്കെയും ആയിരിക്കും സ്ഥാനം പിടിക്കുക. ലക്ഷ്യം, മനസ്സ്, ദൈവവുമായുള്ള പൊരുത്തം ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അവർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെയും ജഡത്തിന്റെയും പിശാചിന്റെയും ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കെതിരെയുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോരാട്ടത്തിൽ അവർ അന്യോന്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രാഗൽഭ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവരുടെ പരസ്പരസൗഹൃദം അടിക്കടി ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ഈ പുതുസൃഷ്ടികൾക്കു തമ്മിൽ ഉളവാകുന്ന സ്നേഹവും സൗഹൃദവും വേണ്ടവണ്ണം വർണ്ണിക്കുവാൻ നാവും തൂലികയും അശക്തമാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഴയതെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു, സകലവും പുതുതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു - (R 3233:4) റോമ.6:4-6;11-13.

സെപ്റ്റംബർ 8

ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? അതുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതനാകാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. - യാക്കോ. 4 : 4

ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അനിവാര്യമാകുമാറ് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം ഒരു പ്രത്യേക നിലയിൽ വഴിതിരിച്ചുവിടുന്നു. ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്റെ മൈത്രിയും കൂട്ടായ്മയും നഷ്ടപ്പെടുത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ മൈത്രിയും കൂട്ടായ്മയും തള്ളിക്കളയണം. എന്തെന്നാൽ കർത്താവിനു പ്രിയങ്കരമായ കാര്യങ്ങൾ ലോകത്തിന് അരോചകമായിരിക്കും. ലോകത്തിന് ഹിതകരമായ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും ദുർവിചാരങ്ങളും ദുർഭാഷണങ്ങളും കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ മ്ലേച്ഛമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും പരിശീലിക്കയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവന്റെ കൂട്ടായ്മ നഷ്ടപ്പെടുന്നു - അവർ അവന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല. "ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവില്ലാത്ത ഒരുവനും അവനുള്ളവനല്ല" - (R 2444:2) 1.യോഹ.2:15-17; യോഹ.15:18-19.

സെപ്റ്റംബർ ൭

വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ നിങ്ങൾ അനിന്ദ്യരും പരമാർത്ഥികളും ദൈവത്തിന്റെ നിഷ്ക്കളങ്കമക്കളും ആകേണ്ടതിന് എല്ലാം പിറുപിറുപ്പും വാദവും കൂടാതെ ചെയ്‌വിൻ. അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ജീവന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തിൽ ജ്യോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു - ഫിലി. 2 : 14, 15

സത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിനായുള്ള അക്ഷീണയത്നം ഏതൊരു ദൈവപൈതലിന്റെയും കർത്തവ്യമാണ്. തന്നിലുള്ള വെളിച്ചം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും കരിന്തിരി തട്ടി ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയും വേണം. "കരിന്തിരി നീക്കപ്പെടുകയും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുക!" എന്താണിതിനർത്ഥം? സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്തിനായി ജീവന്റെ മൊഴികൾ നാം സശ്രദ്ധം പരിശോധിക്കുകയും അബദ്ധത്തിന്റെ നിസ്സാരകണികപോലും കാണുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ കരുതലോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടി മുറിച്ചുമാറ്റുകയും വേണമെന്നു സാരം. തെറ്റ് ഉപദേശപരമായാലും ദൈനംദിന നടത്ത സംബന്ധിച്ചായാലും ഇത് ആവശ്യമാണ്. ദിവ്യസത്യത്തിന്റെ നിർമ്മലമായ വെളിച്ചം തെളിവുറ്റ നിഷ്ക്കളങ്കസ്വഭാവത്തിന്റെ മാധ്യമം വഴി ആവതും നിർബ്ബാധം പ്രകാശിക്കുവാൻ തന്നെ - (R 3243:3) 1.പത്രൊ.2:11-12; മത്താ.5:16.

സെപ്റ്റംബർ 10

കേൾക്കുന്നവർക്കു കൃപ ലഭിക്കേണ്ടതിന് ആവശ്യംപോലെ നല്ലവാക്കല്ലാതെ ആകാത്തതൊന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടരുത്. - എഫെ. 4 : 29

അധഃകൃതമായ നമ്മുടെ അഭിരുചികൾ മനഃസാക്ഷിയുടെ മറപിടിച്ചുകൊണ്ട് സത്യം തുറന്നുപറയുന്നത് എപ്പോഴും സ്വാഗതാർഹമെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും തന്മൂലം അപവാദമെന്ന് ഇവിടെ വ്യവഹരിക്കുന്നത് വാസ്തവ കഥനങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലെന്നും, ജഡത്തിന്റെയും പിശാചിന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ എന്ന നിലയിൽ പരദൂഷണത്തെയും അപവാദങ്ങളെയും അവൻ കുറ്റം വിധിക്കുമ്പോൾ അസത്യമായ ദോഷാരോപണങ്ങളെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും വാദിക്കുന്നു. ഇതു വലിയൊരു തെറ്റാണ്. യഥാർത്ഥമായാലും അയഥാർത്ഥമായാലും അപവാദം അപവാദം തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മാത്രമല്ല, പരിഷ്കൃതമനുഷ്യന്റെ നിയമവും അതിനെ അപ്രകാരമാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. സത്യമായാലും അസത്യമായാലും മറ്റൊരുവനെ ദ്രോഹിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതെന്തും അപവാദമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പരദ്രോഹം തെറ്റാണെന്ന വിധിയിൽ മാനുഷിക നിയമം ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തോടു യോജിക്കുന്നു - (R 2444:3) മത്താ.12:34-37

സെപ്റ്റംബർ 11

തന്റെ ക്രൂശെടുത്ത് എന്റെ പിന്നാലെ വരാത്തവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല- ലൂക്കൊ. 14 : 27

ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിർവ്വഹിക്കുക എന്നതായിരുന്നു കർത്താവു വഹിച്ച ക്രൂശ്. എന്നാൽ ഈ ജീവിതചര്യ നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ ജനം എന്ന് സ്വയം അഭിമാനിക്കുകയും എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വായിച്ചറിയുന്ന കർത്താവിനാൽ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവരുടെ അസൂയയ്ക്കും വിദ്വേഷത്തിനും സ്പർദ്ധയ്ക്കും എതിർപ്പിനും പീഡനത്തിനും അവൻ പാത്രമായി. നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ അതേ പാത നാമും പിന്തുടരുക വഴി നമുക്കു വഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ക്രൂശും അതേ സ്വഭാവത്തിലായിരിക്കുമെന്നു ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കാം. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുന്നതിലുള്ള എതിർപ്പ്, അവൻ നമ്മെ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൗത്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കയും നമ്മുടെ ഗുരുവും നായകനുമായവന്റെ നിയോഗാനുസരണം സത്യത്തിന്റെ പ്രകാശം പരത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന എതിർപ്പു തന്നെ - (R 3237:3) മത്താ.16:24-27

സെപ്റ്റംബർ 12

നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും - ലൂക്കൊ.21:19

“എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവില്ലാതെ തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണരും ആകേണ്ടതിന് സ്ഥിരതയ്ക്കു തികഞ്ഞ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകട്ടെ” എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ വിശദമാക്കുന്നു. സ്ഥിരത എന്നതിന് സഹിഷ്ണുത എന്നാണർത്ഥം. അതുകൊണ്ട്, വളരെ പ്രകടമായും സഹിഷ്ണുതയിൽ ഇതരസ്വഭാവഗുണങ്ങളും ഒരു പരിധിവരെ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിശ്വാസം സഹിഷ്ണുതയ്ക്കു മുൻവരുന്നു. പൊതുവിൽ സഹിഷ്ണുതയുടെ ഏറ്റക്കുറവു കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു നിർണ്ണയിക്കാം. അസഹിഷ്ണുവും അസ്വസ്ഥനുമായിരിക്കുന്നത് കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവത്തെയാണു കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം കരുണാപൂർവ്വമായ കർത്തൃവാഗ്ദാനങ്ങളിൽ അക്ഷോഭ്യനായിരിക്കാനും അവയുടെ നിവൃത്തിക്കായി കാത്തിരിക്കാനും കഴിയും. ന്യായോചിതമായ സൂക്ഷ്മതയും കാര്യക്ഷമതയും പുലർത്തിയശേഷം ഫലവും സമയവും കാലങ്ങളും കർത്താവിനു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥചിത്തനായിരിക്കണം - (R 3245:3) യാക്കോ.1:3-7

സെപ്റ്റംബർ 13

ഇതാ, സഹോദരന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു വസിക്കുന്നത് എത്ര ശുഭവും എത്ര മനോഹരവും ആകുന്നു! - സങ്കീ. 133 : 1

നമ്മുടെ കർത്താവിനെപ്പോലെ നമുക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവരായിരിക്കയും എല്ലാ സഹോദരന്മാരുമൊരുമിച്ച് ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത്തിൽ വസിക്കയും ചെയ്യാം. നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആക്രമണവാസന തുടങ്ങിയവ മഹാശത്രുവായ പിശാചിനും വീഴ്ചഭവിച്ച ജഡത്തിലും നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പാപത്തിന്റെ ഏതു വ്യാപാരത്തിനും എതിരെ തിരിച്ചുവിടാം. ഇപ്രകാരം നമ്മിൽ സ്വാഭാവികമായിരിക്കുന്ന ഏത് ആക്രമണപ്രവണതയെയും കർത്താവിനു തികച്ചും പ്രസാദകരമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മതിയാംവണ്ണം തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ നമുക്കു കഴിയും. അഭിനന്ദനീയമായും പ്രയോജനപ്രദമായും നമ്മിലുള്ള ഏതു സ്വഭാവഗുണത്തിനും ഒരു പ്രവർത്തനമേഖല കണ്ടെത്താൻ അങ്ങനെ നമുക്കു സാധിക്കും. അവസരം കിട്ടുംപോലെ ഏവർക്കും വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനത്തിനും നന്മചെയ്യുന്നതിലും പരസ്പരം കെട്ടുപണി ചെയ്യുന്നതിലും നമ്മിലുള്ള ഈ വാസനകളെ ആയുധമാക്കാം - (R 3246:5) എഫെ.5:1-2;6:10-11

സെപ്റ്റംബർ 14

ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ എന്നു ദുഷിക്കുന്തോറും നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടു സന്ദർശനദിവസത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നടപ്പു നന്നായിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം നിമിത്തം അന്യായമായി കഷ്ടവും ദുഃഖവും സഹിച്ചാൽ അതു പ്രസാദം ആകുന്നു - 1പത്രൊ.2:12, 19

നമ്മെപ്പറ്റി ദോഷാരോപണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ നമ്മെ അറിയുന്നവരും നാമുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്താനിടയാകുന്നവരും അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ആദർശനിഷ്ഠ മനസ്സിലാക്കണം. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരങ്ങൾ എന്നപോലെ വായിലെ വാക്കുകളും ജീവിതത്തിലെ നടത്തകളും കർത്താവിനു പ്രസാദകരവും തിരുനാമത്തിനും സത്യത്തിനും അഭിമാനജനകവും ആകേണ്ടതിനും അങ്ങനെ തേജസ്സിനും രാജ്യത്തിനും എന്നന്നേക്കും അധികാരിയായ ദൈവം ക്രിസ്തുവിലൂടെ മഹത്ത്വപ്പെടേണ്ടതിനുമുള്ള നമ്മുടെ പ്രയത്നം അവർക്കു ബോധപ്പെടാനിടയാകണം. - (R 3248:1) മത്താ.5:16

Comment [kj1]:

സെപ്റ്റംബർ 15

അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അശുദ്ധമായതൊന്നും തൊടരുത്; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളും;- 2 കൊരി. 6 : 17

ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ ബോധപൂർവ്വം ലോകത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു ജീവിക്കയും, ഹൃദയപരിച്ഛേദനയുള്ളവരെയും ദൈവഭവനത്തിലേക്കു ദത്തെടുക്കപ്പെട്ടവരെയും മാത്രം സഹോദരന്മാരായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നവർ സദാചാരവാദികളുടെയും സ്വതന്ത്ര ചിന്തകരുടെയും, അമിത കൃത്രിപ്പുകാരുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും എതിർപ്പിനു പാത്രമാകാറുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഉപദേശസംബന്ധമായും അല്ലാതെയും അവരിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ഇരുട്ടിനെ കുറ്റം വിധിക്കയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെ വെറുക്കുന്നവരാണ്. എന്നിരുന്നാലും നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട ഉചിതവും സുരക്ഷിതവുമായ മാർഗ്ഗം ഇതു മാത്രമാണ്. സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യരായവരെ മാത്രം സഹോദരന്മാരായി അംഗീകരിക്കുക എന്നതാണ് ഏറെ അഭികാമ്യം. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥ ഗോതമ്പ് കളകളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെടട്ടെ - (R 2510) യെശ.52:11-12

സെപ്റ്റംബർ 16

യഹോവ തന്റെ ജനത്തിനു ശക്തി നൽകും; യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ സമാധാനം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കും - സങ്കീ. 29 : 11

നിങ്ങൾക്കു കീഴടക്കാൻ കഴിയുന്ന പരീക്ഷകളും പ്രലോഭനങ്ങളും നേരിടുകയും അവ നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ക്ഷമയ്ക്കും അനുഭവസമ്പത്തിനും സഹോദരപ്രീതിക്കും സഹതാപത്തിനും സ്നേഹത്തിനും ഉപകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുടെയും സഹായത്തിന്റെയും പേരിൽ നന്ദിപൂർവ്വം സ്തോത്രാർപ്പണം നടത്തുക. നിങ്ങൾക്കു നേരിടുന്ന പരീക്ഷകൾ നിങ്ങൾ ഞെരിഞ്ഞുടയുമാറ് നിങ്ങൾക്കു താങ്ങാൻ കഴിയുന്നതിനുപരിയെങ്കിൽ ആ വലിയ ഭാരവാഹിയെ സമീപിക്കയും നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്ക് ആവശ്യമായതൊഴികെ, ദോഷകരമാകാവുന്ന ദാരുണത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തിനു യാചിക്കയും ചെയ്യുക. - (R 2006:2) സങ്കീ.12:1-2; റോമ.5:1-4

സെപ്റ്റംബർ 17

മഹത്ത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ-കൊലൊ. 1:27

യഥാർത്ഥ ദൈവപൈതലായ ഏതൊരുവനും വ്യക്തിപരമായി നിശ്ചയമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവമുണ്ടായിരിക്കണം. അത് മറ്റാരുടെയും ആത്മീയ ജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നതാകരുത്. മറ്റു ക്രൈസ്തവർ പ്രഖ്യാപിക്കയും ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവചനത്തിൽനിന്നു സ്വഭാവസ്ഥിരതയും സ്വന്തമായൊരു ആത്മീയ വ്യക്തിത്വവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ജീവിതപ്രമാണങ്ങൾ അയാൾക്കു കണ്ടെത്താം. ആദ്യകാലത്തു ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് പ്രചോദനവും സ്വഭാവപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിന് മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകിയ പ്രിയപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും സഹോദരനോ സഹോദരിയോ വീണുപോയാലും (ഈ വീഴ്ച അസാധ്യമായ ഒന്നല്ല എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എബ്രാ. 6:4-6; ഗലാ.1:8) സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു പിന്നെയും ജീവനിൽ നിലനിൽക്കുവാൻ കഴിയുമാറ് ഓരോരുത്തരുടെയും ആത്മീയ വ്യക്തിത്വം സുദൃഢവും അസന്ദിഗ്ധവും ആയിരിക്കണം - (R 3250:6) എബ്രാ.6:4-6; ഗലാ.1:8

സെപ്റ്റംബർ 18

എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നിന്നോടുകൂടെ പോരും; ഞാൻ നിനക്കു സ്വസ്ഥത നൽകും - പുറ. 33 : 14

കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എപ്പോഴും അവന്റെ ജനത്തോടൊപ്പമുണ്ട്. അവൻ നമ്മെപ്പറ്റി സദാ വിചാരപ്പെടുന്നു, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വിപത്തുകളിൽ നമുക്കു തുണനിൽക്കുന്നു; ഭൗമികവും ആത്മീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ നമുക്കു വേണ്ടി കരുതുന്നു. അവന്റെ നേർക്ക് നമുക്കുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങളുടെ ഓരോ തുടിപ്പും അവൻ കുറിക്കൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ സ്വഭാവസംസ്കാരത്തിനും ആത്മസംയമനത്തിനും ഉതകുമാറ് ചുറ്റുപാടുകളുടെ പ്രേരണകളെ അവൻ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. സഹായത്തിനോ സഹതാപത്തിനോ അവനുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയ്ക്കോ വേണ്ടിയുള്ള മന്ദസ്വരമായ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കുപോലും അവൻ മറുപടി നൽകുന്നു. നാം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലെ തിരക്കേറിയ മണിക്കൂറുകളും രാത്രിയിലെ നിശ്ശബ്ദയാമങ്ങളും അവന് അസമയമല്ല. അവന്റെ അഭംഗമായ വിശ്വസ്തതയെപ്പറ്റി നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ഈ അറിവ് എത്ര അനുഗ്രഹകരം! ദത്തുപുത്രത്വത്തിന്റെ ഈ തെളിവ് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദൈവപൈതലുമില്ല - (R 3251:4) പുറ.40:34-38.

സെപ്റ്റംബർ ൧൯

സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വചനം സത്യമാകുന്നു. - യോഹ. 17 : 17

കർത്താവ് ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ പുരോഗതിയെയും വികാസത്തെയും സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനോടു സദാ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉയർന്നപടിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളവരോട് ക്രിസ്തുവും പരിശുദ്ധാത്മാവും വചനത്തിന്റെ ബന്ധം കൂടാതെ തന്നെ സംസാരിക്കുന്നു എന്നും വചനത്തിന്റെ രംഗപ്രവേശം പിന്നാലെയാണെന്നുമുള്ള ഉപദേശത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഓരോ ദൈവപൈതലും കരുതലോടെയിരിക്കണം. ഇത് ആത്മീയമായ നിഗളത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും ഇടയാക്കും. തിരുവെഴുത്തുകൾ നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പും ബുദ്ധ്യുപദേശങ്ങളും ഇതു വിഫലമാക്കും. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നവർ തങ്ങളിൽ ഒരു മികച്ച ഉപദേഷ്ടാവു കുടികൊള്ളുന്നു എന്ന മിഥ്യാബോധത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നു. സാത്താൻ ഈ മിഥ്യാബോധത്തിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കുകയും അവരെ അവന്റെ ഇച്ഛാനുവർത്തികളായി അടിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു - (R 3251:5) 1.പത്രൊ.1:22-25

സെപ്റ്റംബർ ൨൦

ഉന്നതനും ഉയർന്നിരിക്കുന്നവനും ശാശ്വതവാസിയും പരിശുദ്ധൻ എന്നു നാമമുള്ളവനുമായവൻ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : ഞാൻ ഉന്നതനും പരിശുദ്ധനുമായി വസിക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവരുടെ മനസ്സിനും മനസ്താപമുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിനും ചൈതന്യം വരുത്തുവാൻ മനസ്താപവും മനോവിനയവുമുള്ളവരോടു കൂടെയും വസിക്കുന്നു -യെശ. 57 : 15

തകർന്നും നുറുങ്ങിയുമിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ ദൈവം നിരസിക്കുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുത്. അതുകൊണ്ട് ദൈവജനം ഏതു വിധമായ വിഷമാവസ്ഥയിൽ പതിച്ചാലും കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള ക്ഷമയ്ക്കും അവന്റെ കൂട്ടായ്മയ്ക്കും ദാഹിക്കുന്നപക്ഷം, മനസ്സു തകർന്നും നുറുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നപക്ഷം അവർ നിരാശപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യം വഴി ദൈവം ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലൂടെ, അവന്റെ രക്തത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെ അവങ്കലേക്കു വരുന്ന ഏവരെയും സൗജന്യമായി സ്വീകരിച്ച് നീതീകരിക്കാൻ അതുവഴി അവനു കഴിയുന്നു. പാപത്തിന്റെ പേരിൽ മനസ്സു തകർന്നും നുറുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങൾ "മരണത്തിനായുള്ള പാപം" ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു സമാധാനിക്കാം. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയാവസ്ഥ ഇതിനു തെളിവാണ്. കാരണം "മരണത്തിനുള്ള പാപം ചെയ്തവരെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ അസാധ്യമെന്ന്" അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നു - (R 3255:4) സങ്കീ.34:15-22

സെപ്റ്റംബർ 21

മരണനിഴലിൻതാഴ്‌വരയിൽകൂടി നടന്നാലും ഞാൻ ഒരനർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല. - സങ്കീ. 23 : 4

കർത്താവിന്റെ യഥാർത്ഥ അജഗണത്തിലെ ആടുകൾ ഒരു ദോഷവും ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ കർത്താവ് അവരിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു. അവൻ അവരുടെ പക്ഷത്തുണ്ട്. അവർക്കായി കണക്കിട്ടിരിക്കുന്ന വീണ്ടെടുപ്പർത്ഥം ഈ കൃപയ്ക്കു തെളിവാണ്. വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ വചനങ്ങൾവഴിയും അവൻ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. മരണത്തോടുകൂടി ജീവിതത്തിന് എന്നേക്കുമായി തിരശ്ശീല വീഴുകയല്ലെന്നും അതു പുനരുത്ഥാനം വരെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രശാന്തനിദ്ര മാത്രമാണെന്നുമുള്ള വാഗ്ദത്തം തന്നെ. ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉല്ലസിച്ചു കർത്താവിനുപാടിയും കീർത്തനം ചെയ്തും നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ രക്തത്താൽ നമ്മെ വിലയ്ക്കു കൊണ്ട കർത്താവിന്റെ മഹത്തും വിശുദ്ധവുമായ നാമത്തെ സർവ്വാത്മനാ പുകഴ്ത്തുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മരണനിഴലിൻ താഴ്‌വരയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ ഇവർ ശക്തരാകുന്നതിൽ വിസ്മയിക്കാനെന്തുള്ളൂ! - (R 3269:6)
യെശ.54:3-8

സെപ്റ്റംബർ 22

നന്മയും കരുണയും എന്റെ ആയുഷ്ക്കാലമൊക്കെയും എന്നെ പിന്തുടരും; ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കും - സങ്കീ. 23 : 6

രാജ്യത്തിൽ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നന്മയും കരുണയും ഇവിടെത്തന്നെ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിലയിൽ നാം അതിനെ രുചിച്ചറിയണം. ഏതല്ക്കാലത്ത് കർത്താവിലുള്ള സന്തോഷത്തെപ്പറ്റി അജ്ഞരായിരിക്കുന്നവർ രാജ്യത്തിൽ കർത്താവിലുള്ള പ്രമോദത്തിന് ഒരുക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കയില്ല. സഹസ്രാബ്ദയുഗത്തിൽ രാജ്യം മുഖേന കൈവരാവുന്ന ഏതു വിധമായ അനുഗ്രഹത്തിനും ആനന്ദത്തിനും ഇതു ബാധകമാണ്. അവന്റെ വിശ്വസ്ത ജനത്തിന് ആനന്ദവും ഉല്ലാസവും നൽകപ്പെടുന്നു എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. കർത്താവിങ്കൽനിന്നുള്ള അംഗീകാരത്തിന്റെയും അവനായുള്ള സമർപ്പണത്തിന്റെയും ആദ്യനാളുകളിലെ ഒരു ക്ഷണികവികാരമല്ലത്. ഈ നന്മയും കരുണയും ഏതോ വിദൂരഭൂതകാലത്തിലെ വിഷയമായിട്ടല്ല, വർത്തമാനകാല യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തന്നെ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വിലമതിക്കപ്പെടുകയും വേണം. നാൾതോറും ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും കരുണയും നമ്മെ പിന്തുടരുകയും ഉന്മേഷിപ്പിക്കയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു- (R 3270:5) സങ്കീ.16:5-11

സെപ്റ്റംബർ 23

വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ഒരിക്കലായിട്ടു ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുവിൻ - യൂദാ. 3

നാം നടത്തുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ലപോർ ദൈവവചനത്തിനും ദൈവസ്വഭാവത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രതിരോധയത്നങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാണ്. എന്തുവില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും ശത്രുക്കൾ എത്ര അസംഖ്യമായിരുന്നാലും സത്യത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളാനുള്ള സന്നദ്ധത എന്നാണിതിനർത്ഥം. കർത്താവും അപ്പൊസ്തൊലന്മാരും വിളംബരം ചെയ്തതും സകലമനുഷ്യർക്കും ഇനിയും കൈവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുമായ മഹാസന്തോഷത്തിന്റെ സദ്വർത്തമാനത്തെ വളച്ചൊടിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും നേരിടാനുള്ള സന്നദ്ധത തന്നെ. പിന്നെയും അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നു : "സുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രതിവാദത്തിനായി എന്നെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു." സത്യത്തിനുവേണ്ടി അടരാടുന്നതിൽ കുറഞ്ഞൊന്നും നമുക്കു ചെയ്യാനില്ല. സത്യം ദൈവത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു ; ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതു നമ്മുടെ പതാകയാണ്. യഥാർത്ഥ പടയാളികളെന്ന നിലയിൽ ജീവൻ കൊടുത്തും നാം നമ്മുടെ പതാകയുടെ മാനം കാക്കണം - (R 3274:3) ഫിലി.1:27-30

സെപ്റ്റംബർ 24

ഞാൻ തന്നെ കൊള്ളരുതാത്തവനായി പോകാതിരിപ്പാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ച് അടിമയാക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത് - 1 കൊരി. 9:27

മരിച്ചതായി എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിന് അഥവാ ജഡത്തിന് ആ മൃതാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഉയിർകൊള്ളുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, പുതിയപ്രകൃതിക്ക് ജഡത്തിന്റെമേലുള്ള ആധിപത്യം പുലർത്തുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ലപോർ പൊരുതുകയും ഒരു ജേതാവിനൊത്തവിധം വിരുതു പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന് സദാ ജാഗരൂകമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജഡത്തിനെതിരായുള്ള പുതുമനസ്സിന്റെ ഈ പോരാട്ടം വീഴ്ചഭവിച്ച പ്രകൃതിയുടെ ബലഹീനതകൾക്കും പാപങ്ങൾക്കും എതിരായിട്ടാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ "നല്ലപോർ " എന്ന വിശേഷണം ഉചിതമാണ്. "കാഴ്ചയാൽ അല്ല, വിശ്വാസത്താലത്രേ ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നത്" എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം ഒരു വിശ്വാസജീവിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പോരാട്ടങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ പോരാട്ടമാണ്, സഹായശൈലം എന്ന നിലയിൽ കർത്താവിലും അവന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ സ്വന്തം ജഡത്തിനും അതിന്റെ അഭിരുചികൾക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും എതിരായി ഇപ്രകാരമൊരു പോരാട്ടം ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇതു വിശ്വാസത്തിന്റെ പോരാട്ടവുമാണ്- (R 3275:3) റോമ.6:17-22

സെപ്റ്റംബർ 25

അവൻ നമുക്കു ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു ജ്ഞാനവും നീതിയും ശുദ്ധീകരണവും വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു - 1 കൊരി. 1 : 30

നമ്മുടെ പതിതാവസ്ഥയും ഉദ്ധാരണവും സംബന്ധിച്ചു നാം ബോധവാന്മാരാകുമാറ്, നമ്മെ വീണ്ടെടുത്തവൻ അഥവാ സ്വന്തജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചു നമ്മെ വിലയ്ക്കുകൊണ്ടവൻ, നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ അഥവാ ഗുരുവെന്ന നിലയിൽ സുവിശേഷം മുഖേന നമുക്കു ജ്ഞാനം നൽകുന്നു. നമ്മുടെ പുരോഹിതൻ എന്ന നിലയിൽ അവൻ ഒന്നാമതു നമ്മെ നീതീകരിക്കുന്നു. അനന്തരം നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. അഥവാ സമർപ്പണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അവസാനമായി രാജാവെന്ന നിലയിൽ പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ആധിപത്യത്തിൽനിന്ന് അവന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള മഹത്ത്വപൂർണമായ അവകാശത്തിനായി തന്റെ വിശ്വസ്തജനത്തിന് അവൻ പൂർണ്ണ വിമോചനം നൽകുന്നു. എന്തെന്നാൽ "യേശുമൂലം അവൻ നമ്മെയും (മരണത്തിൽ നിന്നും) എഴുന്നേൽപ്പിക്കും".

"ഹല്ലേലുയ്യ! എത്ര വലിയ രക്ഷകൻ!"

അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തോടു സമീപിക്കുന്നവരെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിപ്പാൻ അവൻ സത്യമായും ശക്തനും സന്നദ്ധനുമാണ് - (R 3281:6) ഫിലി.3:7-11; 1കൊരി.1:24-25

സെപ്റ്റംബർ 26

ക്രിസ്തുയേശുതന്നെ പ്രധാന മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ അവനിൽ കെട്ടിടം മുഴുവൻ യുക്തമായിച്ചേർന്ന് കർത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരമായി വളരുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാകേണ്ടതിന് ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു. - എഫെ. 2 : 20-22

നാളുകൾ പിന്നിടുന്തോറും ഈ ആലയത്തോടു നമുക്കുള്ള ത്രിവിധമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക : (1) നാം ഇപ്പോഴും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന നിലയിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെടലിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. (2) പേടകം ചുമക്കുന്ന രാജകീയപുരോഹിതകുലത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ നാം കൂടാരത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് ആലയത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലേക്കുള്ള പാതയിലാണ്; നമ്മിൽ ചിലർ അതിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരാകട്ടെ പ്രയാണത്തിലാണ്. (3) കർത്താവിന്റെ ജനം എന്ന നിലയിൽ ദിവ്യകരുണയുടെയും നീതിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും പുതിയപാട്ട് പഠിക്കുകയും ആത്മാവിലും തിരിച്ചറിവിലും പാടുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സമയം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഗം നിവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഇവയിൽ ഓരോന്നിലും നമുക്കു വിശ്വസ്തത പാലിക്കാം. നമ്മുടെ ദൗത്യം അചിരേണ സമാപിക്കയും കർത്താവിന്റെ തേജസ്സുകൊണ്ട് ആലയം നിറയുകയും ചെയ്യും - (R 3284:1) 1.പത്രൊ.2:4-9

സെപ്റ്റംബർ 27

നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത് - മത്താ. 4 : 7

കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ചില അത്ഭുത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും അതു വഴി തങ്ങൾക്കു തന്നെയും അന്യർക്കും തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിപാത്രങ്ങളെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള പ്രലോഭനം ദൈവജനത്തെ നിരന്തരം വേട്ടയാടുന്നു. അവയാൽ നമ്മുടെ നേർക്കുള്ള കൃപയും നമുക്ക് അവന്റെ അടുത്തുള്ള വലിപ്പവും തെളിയിക്കുകയോ ലോകത്തിനു ബോധ്യം വരുത്തുകയോ അല്ല ദൈവം നമ്മെ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വേല എന്ന പാഠമാണ് നാം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടത്. ശാന്തമായും വിനീതമായും അപ്പോൾതന്നെ യുക്തിക്കും ഔചിത്യത്തിനും ചേരും പ്രകാരം ഫലപ്രദമായും നമ്മുടെ വെളിച്ചം പ്രകാശിപ്പിക്കയും അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് അത്ഭുതപ്രകാശത്തിലേക്കും അത്ഭുത കർത്താക്കൾ ആകാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു സത്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരും ഭൃത്യന്മാരും ആയിരിക്കുക എന്ന ബോധത്തിലേക്കു വരികയും നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ സ്തുതികളെ ഘോഷിക്കയുമത്രേ വേണ്ടത് - (R 3298:5) ആവ.6:14-19.

സെപ്റ്റംബർ 28

നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാച് അലറുന്ന സിംഹം പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞു ചുറ്റി നടക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരായി അവനോട് എതിർത്തു നിൽപ്പിൻ - 1പത്രൊ.5:8,9

സാത്താന്റെ എതിർപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയും, നമുക്കു പോരാട്ടമുള്ളത് ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല, വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഉന്നതങ്ങളിലെ ദുരാത്മശക്തികളോടും ആണെന്നുള്ള വസ്തുതയും, മറ്റ് അദൃശ്യശക്തികളിൽനിന്നു നിശ്ചയദാർഢ്യം മുഖേന നമുക്കു പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന പിൻബലത്തെപ്പറ്റി അറിയാതിരിക്കുന്നപക്ഷം അതീവ ഭയാനകമാകുമായിരുന്നു. പ്രലോഭനങ്ങളെ നാം തുറന്നെതിർക്കയും കർത്താവിനും അവന്റെ സന്ദേശത്തിനുംവേണ്ടി ഉറച്ചു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്ന നിമിഷം മുതൽ നാം കർത്താവിലും അവന്റെ ബലത്തിൻ വല്ലഭത്വത്തിലും കരുത്തു നേടും. നമ്മുടെ പക്ഷത്തുള്ളവൻ എതിർ പക്ഷത്തുള്ള എല്ലാവരിലും വലിയവനാണ്. തെറ്റാണെന്നറിഞ്ഞശേഷം എതിർക്കാൻ മടിച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം പ്രലോഭനം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കും - (R 3300:4, 2568:5) എഫെ.6:10-13.

സെപ്റ്റംബർ ൨൯

ഗർവ്വമുള്ള ഏവനും യഹോവയ്ക്കു വെറുപ്പ് - സദൃ. 16 : 5

നിഗളത്തിനടിമപ്പെട്ടു നമ്മിൽ വേരൂന്നുന്ന ലോകസ്നേഹത്തെ കീഴടക്കുക എന്നത് വിശ്വാസിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കടുത്ത ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഐഹികമായ വ്യഥാഭിമാനം ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും അനുസരണത്തെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. നല്ല ധീരതയും കർത്താവിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസവും ഉള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഈ മഹാമല്ലനെ ജയിക്കാൻ കഴിയൂ. പൂർണ്ണവിജയം എന്നതു വളരെ പ്രധാനമാണ്. പിന്നീടൊരിക്കലും നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് തല ഉയർത്താൻ സാധിക്കാത്തവിധം അഹന്ത വശംകെട്ടു പത്തി താഴ്ത്തണം. നിഗ്രഹിക്കപ്പെടണം. ഇതു വ്യക്തിഗതമായ ഒരു യുദ്ധമാണ്. കർത്തൃവചനമാകുന്ന നീരുറവയിൽനിന്നുള്ള കല്ലാണ് ഈ മല്ലനെതിരെ ഉചിതമായ ഒരേയൊരായുധം. കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്താണു പ്രസാദകരവും സ്വീകാര്യവുമെന്നും, തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ താഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും ദൈവവചനം നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു.
"അഹന്ത അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് യഥാർത്ഥ മഹത്വം ആരംഭിക്കുന്നു"എന്നു കവിവാക്യവും പറയുന്നു - (R 3231:1) ലൂക്കൊ.14:8-11;18:10-14

സെപ്റ്റംബർ ൩൦

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു - 2 കൊരി. 5 : 14

സ്നേഹത്തിന് ഒരു വിവരണം നൽകുക അസാധ്യമായി തോന്നുന്നു. നമുക്കു പരമാവധി ചെയ്യാവുന്നത് അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശദമാക്കുക മാത്രമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം പിന്നിൽ വർത്തിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമകൾക്ക് ആസ്വാദ്യത അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും; എന്നാൽ അതിനെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴികയില്ല. അതു ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. മനുഷ്യധർമ്മങ്ങളുടെയെല്ലാം മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുകൊണ്ടും അവയുടെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും ഹൃദയത്തിൽ, നാവിൽ, കരങ്ങളിൽ, വിചാരങ്ങളിൽ എല്ലാം പതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ദൈവസാദൃശ്യം തന്നെ അത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന നിലയ്ക്കു നാം അവന്റെ പാഠശാലയിലാണ്. നാൾതോറും അവൻ നമുക്ക് ഉപദേശിച്ചുതരുന്നതും നാം സമഗ്രമായി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുമായ വലിയ പാഠം സ്നേഹം തന്നെ. നമ്മുടെ വിളിയുടെ വിരുതിനായുള്ള ലാക്കിലെത്തുവാൻ ഇതു പഠിച്ചേ തീരൂ. നമ്മുടെ പ്രതിദിന ജീവിതത്തിൽ ഏതു വാക്കിലും വിചാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും അതിന്റെ സ്വാധീനമുണ്ട്. കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ:''ഏതു മനോജ്ഞ വർണ്ണവുംവെളിച്ചമായിരിക്കുന്നതുപോലെഏതു സദ്ഗുണവും സ്നേഹമാണ്'' - (R 3151:5) എഫെ.3:17-19; 1.യോഹ.4:16-21